
In aanmerking kwamen 'studenten van de theologische faculteit te Leiden, die het propaedeutisch examen hebben afgelegd, en wier studie met succes verloopt'. Daaraan werd toegevoegd: 'In aanmerking komen bij voorkeur zij, die zich voorbereiden op het predikantschap in de Nederlandse Hervormde Kerk. Terugbetaling wordt op prijs gesteld, maar is niet verplicht.'⁴⁵

'Kenmerkend voor de huidige situatie' noemde Rasker het dat menig aanvrager al was getrouwd. In zijn eigen studietijd zou dat ondenkbaar zijn geweest.⁴⁶ De rijksbeurzen voor studenten waren hoog genoeg om in hun behoeften te voorzien en zelfs om in het huwelijksbootje te stappen. Diezelfde beurzen drongen de oudere fondsen in de marge:

Het feit, dat er zo weinig gegadigden zijn, doet zich ook voor bij de zogenaamde faculteitsbeurzen. Het schijnt, dat de rijksbeurzen tegenwoordig zozeer in de behoefte voorzien, dat men de kleinere over het hoofd ziet. Verleden jaar heb ik met de onze nog wat geleurd, maar erg voel ik daar niet voor.⁴⁷

Het ministerie van Onderwijs en Wetenschappen ging er in die tijd van uit dat een student al met al een negenduizend gulden per jaar nodig had. Een aanvrager in 1968 realiseerde dat met f4.100 rijksstudietoelage, f2.300 renteloos voorschot (beide van het ministerie) en f1.800 als uitkering uit het fonds Ad Pias Causas. De meeste alumni van Hallet zaten daar echter ruim onder. Beduchtigheid om een studieschuld aan te gaan kon daarbij een rol spelen. Het jaarlijkse inkomen van de alleenstaande aanvragers schommelde eind jaren zestig doorgaans rond de f4.000 en f5.000 (met maandelijks kamerhuur van ca. f100). Een gehuwde student kwam met een beurs van de overheid (renteloos voorschot) van f4.300 plus het inkomen van zijn werkende vrouw op een gezamenlijk inkomen van f8.200. Dat was genoeg om van rond te komen, maar niet om een dure reeks commentaren en delen van de *Kirchliche Dogmatik* van Karl Barth aan te schaffen. Vergelijkbaar was de financiële positie van een onderwijzer die naast zijn uren voor de klas theologie studeerde. In dit geval bestond het jaarlijks inkomen uit f4.100 rijksstudietoelage, f400 uit het Fonds der Nederlandse Hervormde Kerk en f3.000 salaris. Daarvan moest dan ook een gezin met drie kinderen leven.

Marxistische studenten in de jaren zeventig

De namen van de bestuursleden hadden in de jaren zeventig allemaal een vertrouwde klank: Westpalm van Hoorn van Burgh, Cunaeus, Van den Bosch, De Blocq van Kuffeler, Cambier van Nooten. Vergaderd werd in het kantoor van Nationale Nederlanden,

⁴⁵ A.J. Rasker aan Centrale theologische fondsen NHK, Oegstgeest 17 januari 1968, in: AFH.

⁴⁶ Kort verslag cursus 1968-1969, in: AFH.

⁴⁷ A.J. Rasker aan N.J. Westpalm van Hoorn, Leiden 24 december 1970, in: AFH.